

láhvemi do skupiny Rusů, při čemž jednoho z nich zranil. Dle dalšího zjištění rozsudkového byli na to Rusové zatlačeni na dvůr, když pak tloukli do dveří, vzal obžalovaný šavli, vyskočil oknem na dvůr a, žena Rusy ze dvora, zranil šavlí další dva z nich. I dovozuje v odpor vzatý rozsudek vším právem, že obžalovaný házel láhvemi, když již ohrožován nebyl, a že později sám podnikl na zajatce ven vytlačené na dvoře šavlí útok tak, že u něho o nutnosti, by odvrácen byl nespravedlivý útok, a tedy o spravedlivé obraně, ve smyslu § 2 lit. g) tr. z. řeči býti nemůže, při čemž rozsudek bere patřičný zřetel i na počet osob, obžalovaným zraněných a zranění, jím způsobených. Vždyť pojem rvačky, jemuž nalézací soud jednání obžalovaného podřadil, nese sebou, že mezi účastníky se v průběhu jejím role postupně zpravidla mění, takže v jednotlivých, mnohdy zcela krátkých úsecích časových ten který účastník podniká proti jinému účastníku útok, aby v zápětí zatlačen byl sám do obrany proti útoku jiného, aniž by řeč mohla býti o tom, že se tím ocitl ve stavu, ospravedlňujícím u něho nutnou obranu. Tím větším právem vyloučil soud nalézací spravedlivou sebeobranu u obžalovaného, který útok takový v obojím případě podnikl ve chvílích, kdy mu nehrozil bezprostřední útok se strany jeho protivníku.

Čís. 211.

Reální konkurence zločinu veřejného násilí dle § 83 tr. z. se zločinem veřejného násilí dle § 85 tr. z. a zločinem krádeže dle § 171 tr. z. není vyloučena.

Použití cizího průkazu (§ 320 lit. g) tr. z.) není beztrestno ani v případě zatýkání obviněného.

(Rozh. ze dne 12. června 1920, Kr II. 131.20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Václava H. do rozsudku krajského jako výjimečného soudu v Uher. Hradišti ze dne 4. března 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí násilným vpadnutím do cizího nemovitého majetku dle § 83 tr. z., zločinem veřejného násilí dle § 85 b) tr. z., zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174 I. a) c), 174 II. a) c), 176 II. a), 179 tr. z., zločinem dle §§ 9, 171, 173, 174 II. a) c) tr. z., přešupky dle §§ 431, 320 g) tr. z., § 36 zbrojního patentu a § 2 zák. ze dne 27. května 1885 č. 134 ř. z., mimo jiné z těchto

důvodů:

Po stránce meritální vytýká stížnost, že zjištění rozsudku odůvodňují sice odsouzení Václava H. pro zločin dle § 85 a) a b) tr. z. a pro krádež na věcech uzamčených dle § 174 II. c) tr. z., nikoliv však současně pro zločin dle § 83 tr. z., poněvadž překonání překážky krádeže věcí uzamčených rozbitím sklepních dveří, které se stalo právě za účelem provedení krádeže, nelze prý přičítati současně za násilí dle § 83 trest. zák., vylovení branky dvorní, rozbití oken a poškození psa nelze přičítati jednou jako násilí dle § 83 trest. zák., po druhé jako zlomyslné poškození dle § 85 trest. zák.; násilí na brance

dvorní a sklepních dveřích dokonce zvláště ještě jako násilný akt potřebný k násilnému vniknutí do domu a potom jako násilný akt spáchaný v domě po vpádu. Leč zmateční stížnost není odůvodněna. K zločinu dle § 83 tr. z. se vyhledává, by buď jediný pachatel ozbrojený, nebo více osob shromážděných, t. j. ve společném úmyslu jednajících, násilně vniklo do cizího domu s opomenutím vrchnosti a tam vykonali násilí na osobách nebo majetku. Násilí při vniknutí není zákonnou známkou skutkové podstaty deliktu. Stačí pouhý vstup do cizí místnosti proti vůli oprávněného. Vykonáním násilí na majetku dlužno rozuměti každé svémocné nakládání cizími věcmi proti vůli oprávněného, (jejich odnesením nebo poškozením), násilí na osobách zahrnuje v sobě násilí fyzické i psychické, (pohrůžku). — V daném případě je zjištěno, že více lidí shromážděných, t. j. ve společné dohodě jednajících, (při čemž není nutno, jak má za to zmateční stížnost, by jeden z pachatelů druhé shromažďoval), z nichž někteří byli ozbrojeni a to obžalovaný Václav H. revolverem, jiní pak kladivem nebo sekerou, vnikli v noci z 31. října na 1. listopad 1918 násilím do domu Euženie S. a to jednak do sklepa v domě pod bytem S-ové se nalézajícího, rozbívše sekerou nebo kladivem dvéře vedoucí do sklepa z ulice, jednak do uzavřeného dvora, vylomivše branku dvorní; dále jest zjištěno, že při tom pachatelé poškodili zápalnou hmotou ohradní zeď domu, kamením rozbili tři okna, utloukli psa a ze sklepa odnesli věci v ceně 272 K. Ve zlomyslném poškození oken vhozenými kameny a cihlami shledal soud právem zločin dle § 85 b) tr. z., zjistiť, že cihly lítaly do bytu S-ové, kde se nalézaly její dívky, takže snadno mohlo vzejíti z jednání pachatelů, tudíž také obžalovaného, který byl jejich vůdcem, nebezpečí pro život, zdraví a tělesnou bezpečnost, jehož si pachatelé museli býti vědomi. — Odcizení potravin z uzamčeného sklepa, spáchané v tísní majitelčině ve společnosti více spoluzlodějů, opatřených pro osobní bezpečnost zbraněmi, v době noční, v hodnotě 200 K převyšující, správně kvalifikoval soud jako zločin krádeže dle §§ 171, 173, 174 I. a) c), 174 II. a) c), 176 II. a) 179 tr. z. Zlomyslné poškození dvorní branky, sklepních dveří, ohradní zdi, ubití psa, se škodou, 200 K zajisté převyšující, správně mělo býti kvalifikováno jako zločin dle § 85 a) tr. z., s nímž v jednočinné konkurenci se stýká zločin dle § 83 trest. zák. Nesprávné jest mínění zmateční stížnosti, že subsumpcí pod § 85 b) a zločin krádeže jest trestní jednání obžalovaného již skonsumováno. Naopak není ani vyčerpáno dalším podřazením pod § 83 tr. z., vzhledem k tomu, co právě bylo uvedeno. Nemůže býti nejmenší pochybnosti, že i dvůr i sklep, v domě ležící, požívají ochrany práva domácího; kvalifikované násilné vniknutí do sklepa i dvora s použitím zbraně, t. j. nástrojů k vloupání jest v daném případě zjištěno; násilí na majetku, požadované v § 83 tr. z., spočívá ve zlomyslném poškození oken, dveří, zdi, psa, jakož i ve střelení Václava H., jímž měli býti obyvatelé domu zastrašeni. Že toto poškození jest kvalifikováno zároveň dle § 85 a) a b) (v rozsudku ovšem jen dle § 85 b) tr. z.), nevylučuje další subsumpci dle § 83, neboť oba trestní činy spolu konkurují v jednočinné konkurenci.

Soud uznal obžalovaného vinným též přestupkem dle § 320 g) tr. z. zjistiť, že ještě po 28. říjnu při svém zatčení v březnu 1919 se vykazoval četnickému závodčímu cizím sprošřovacím listem, tedy cizím průkazním listem. Zmateční stížnost má za to, že, snaží-li se osoba podezřelá

z trestního činu uniknouti zatčení použitím cizího průkazního listu, jedná z neodolatelného donucení dle § 2 g) tr. z. jak se všeobecně uznává v případě falešného hlášení dle § 320 lit. e) tr. z. Avšak co platí o přestupku dle § 320 e) tr. z., neplatí o přestupku dle § 320 lit. g) tr. z. Použití cizího průkazu není beztrestno ani v případě zatýkání obviněného, poněvadž pachatel není sice nucen přiznati svou identitu, ale není také oprávněn klamati úřad nesprávnými listinnými průkazy.

Čís. 212.

Lhostejno, cituje-li rozsudek vedle ustanovení zákona, za jehož platnosti čin byl spáchán, též korrespondující ustanovení nového přísnějšího zákona, jen když trest byl vyměřen dle staršího, mírnějšího zákona.

(Rozh. ze dne 17. června 1920, Kr I 136/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Arnošta S. do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Liberci ze dne 16. února 1920, jímž byl obžalovaný Arnošt S. uznán vinným přečinem řetězového obchodu podle § 23 čís. 4 nař. ze dne 24. března 1917 čís. 131 ř. z., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje důvod zmatečnosti čís. 9 lit. a) § 281 tr. ř. Vytýká rozsudku, že neprávem uznává obžalovaného vinným řetězovým obchodem nejen dle § 23 čís. 4 cís. nařízení ze dne 24. března 1917 čís. 131 ř. z., nýbrž i dle § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n., ačkoliv čin byl spáchán v květnu 1919, tedy před platností nového zákona a nový zákon nemůže přicházeti v úvahu vůbec, poněvadž jest přísnější, než starý zákon. Avšak ze srovnání § 23 čís. 4 cís. nařízení s § 11 čís. 4 zák. čís. 568 sb. z. a n. jest patrné, že skutková podstata přečinu řetězového obchodu zůstala v novém zákoně táž, jak jest vymezena v cís. nařízení z 24. března 1917 č. 131 ř. z. Jest tedy lhostejno, cituje-li rozsudek vedle ustanovení cís. nař. také nový zákon. Obžalovanému se tím škoda nestala, poněvadž trest mu byl správně vyměřen dle § 23 cís. nařízení, tedy podle zákona starého, který jest mírnější. Nemá proto obžalovaný důvodné příčiny si stěžovati.

Čís. 213.

Padělání peněz a cenných papírů. Spojením padělaného kolku s neokolkovanou bankovkou jest zločin padělání peněz dokonán a lhostejno, že padělaný kolek se později zase odlepil.

(Rozh. ze dne 17. června 1920, Kr II 140/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Leopolda B. do rozsudku krajského